

سُورَةُ النُّورِ وَهِيَ اَرْبَعٌ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ وَتَسْتَوِي اَيُّهُ لَسَعٌ لِّوَعَا

بسم الله الرحمن الرحيم^١

سُورَةٌ اَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَاَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِّعَدَّكُمْ

سورتیست نازل کردیم آنرا و فرض کردیم آنرا و نازل کردیم در آن آیات روشن را تا شما

(١) الرَّحْمٰن: ذاتیکه از روی رحمتش مثقال ذره را خلق و همه اوصاف آنرا برایش مجاناً و رایگان بخشیده.

(٢) الرحیم: ذاتیکه از روی رحمتش پاداش لایتناهی میدهد مقابل اندک نیکوئی.

تذكرو١ الزانية والزاني فاجلدوا كل واحد منهما مائة

شويد متذكر * زانیه و زناکار را بزئید جلده، هر یک از آنها را صد

جلد^ص ولا تاخذکم بهما رافة^ص في دين الله ان كنتم

جلده، و نگیرد شمارا بر آن دو رقت در دین الله اگر هستید

تؤمنون بالله واليوم الآخر وليشهد عذابهما طائفة^ص من

ایمان دار به الله و یوم آخر. و بکند مشاهده عذاب هر دو را طائفة از

(١) جلده: ضربه که تاثیرش از جلد تجاوز نکند.

الْمُؤْمِنِينَ ۲۰ الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً ۖ وَالزَّانِيَةُ

مؤمنین * زناکار نکند نکاح^۱ إلا زانیه یا مشرکه را و زانیه

لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ ۖ وَحُرِّمَ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ۳۰

نکند نکاح إلا زناکار یا مشرک را. و حرام شده این بر مؤمنین *

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءِ

و آنانکه میکنند تهمت بر زنان محصن^۲ باز نمی آرند چهار شاهدان

(۱) نکاح: مراسم عقدنکاح، مجامعت و غیره. (۲) محصن: پاک دامن، نکاح شده، داری همسر. (حصن: قلعه)

فَأَجِدُ وَهُمْ ثَمِينِينَ جَلْدَةً ۖ وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا ۗ

بزید جلدہ آنہارا، ہشتاد جلدہ، و نکید قبول از آنہا شہادتی ابدًا.

وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ۗ^۴ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ وَ

آنها ہستند مردمان فاسق * إلا آنانکہ توبہ کردند از بعد آن و

أَصْلَحُوا ۗ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۗ^۵ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ

شدند اصلاح. و یقیناً اللہ است غفور رحیم * و آنانکہ میکنند متہم ازواج خودرا

وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ

و ندارند برای خود شاهدانی الا خود آنها پس شهادت یکی آنها چهار بار

شَهِدَتْ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ^٦ وَالْخَامِسَةُ أَنَّ لَعْنَتَكَ

شهادت بالله که اوست از مردم صادق * و پنجم آنکه لعنت

اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ^٧ وَيَدْرُؤُهَا الْعَذَابَ

الله بروی اگر باشد از دروغ گویان * و میکند بدر از زن عذاب را

أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَادَاتٍ بِاللهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكٰذِبِينَ ﴿٦﴾

گر دهد شهادت چهار شهادت بالله که آن مرد از دروغ گویان است *

وَالْخَامِسَةَ أَنَّ غَضَبَ اللهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصّٰدِقِينَ ﴿٧﴾

و پنجم آنکه غضب الله بروی (زن) اگر باشد او (مرد) از مردم صادق *

وَلَوْ لَا فَضْلُ اللهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ ﴿٨﴾

و اگر نمی بود فضل الله بر شما و رحمت او! و همانا که الله است تواب حکیم *

إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُم ۖ

یقیناً آنانکه آمدند با تهمت گروهی اند از شما. نکنید حساب آنرا شر بر خود.

بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ مَا اكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ ۚ

بلکه هست خیر بشما. بکل نفر از آنهاست آنچه کسب کردند از گناه.

وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١﴾ لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ

و آنکه شد پستی بزرگش، منجمله، برای اوست عذاب عظیم* چرا نکردند، وقتی شنیدند،

ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بِأَنْفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا

گمان مؤمنان و مؤمنات بنفسهای خود بهتری را و (نه) گفتند این

إِفْكٌ مُّبِينٌ ﴿۱۲﴾ لَوْلَا جَاءُوا عَلَيْكَ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا

دروغیست آشکارا * چرا نیآوردند بر آن چهار شاهدان. پس اگر نیآمدند

بِالشُّهَدَاءِ فَأُولَئِكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿۱۳﴾ وَلَوْلَا فَضْلُ

با شهداء پس آنها اند نزد الله همان دروغ گویان * و اگر نمیبود فضل

اللّٰهُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لِيَسِّرْكُمْ فِي مَا

الله بر شما و رحمتش در دنیا و آخرت می‌کرد مس بشما، در آنچه

أَفْضَلُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ^ج إِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِالسِّنِّتِ كُمْ وَتَقُولُونَ

بودید آغشته بآن، عذاب عظیم* چون میشدید ملاقی آنرا با زبانهای خود و میگفتید

يَا فُؤَاهِكُمْ مَّا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ

با دهن‌های خود آنچه نداشتید شما بر آن علم و می‌کردید حساب آنرا ناچیز ولی آنست نزد

اللَّهُ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾ وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ

الله (گناه) عظیم* و چرا نبود چنین که می شنیدید آنرا میگفتید نیست بر ما جایز که

تَتَكَلَّمُ بِهَذَا سُبْحَانَكَ هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ ﴿١٦﴾ يَعِظُكُمُ اللَّهُ

کنیم تکلم راجع باین. سبحان بذات تو اینست بهتان عظیم* میکند و عظ بشما الله

أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٧﴾ وَيُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ

تا نکنید عودت بمثلش ابداً اگر هستید مؤمنین* و میکند بیان الله بشما

الْآيَةُ وَاللَّهُ عَلَيْهِمْ حَكِيمٌ ۱۸ إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ

آیات را. والله است عليهم حکیم * یقیناً کسانیکه دارند حب که کنند تشیع

الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۱۹

فحاشی را، راجع بکسان با ایمان، برای آنهاست عذاب الیم در دنیا و آخرت.

وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۱۹ وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَيْكُمْ وَ

و الله دارد علم و شما ندارید علم * و اگر نمیبود فضل الله بر شما و

رَحْمَتُهُ وَإِنَّ اللَّهَ رَعُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

رحمتش! و یقیناً الله است رؤوف رحیم * یا ای کسان با ایمان

لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ

نکنید متابعت خطوه های شیطان را. و هر که کند متابعت خطوه های شیطان را

فَأِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَ

اوست آنکه میکند امر بفحاشی و بدکاری. و اگر نمیبود فضل الله بر شما و

رَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ

رحمتش نمیشد پاک از شما احدی ابداً ولاکن الله میکند پاک هر که را خواهد.

وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۳۱﴾ وَلَا يَأْتِلُ أَوْلُوا الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ

والله است شنوا علیم * ونخورند سوگند صاحبان فضل شما و دارای وسعت

أَنْ يُؤْتُوا أَوْلِيَ الْقُرْبَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

که(نه)دهند برای اقارب و مساکین و مهاجرین فی سبیل الله

(۱) حضرت ابوبکر(ر) قسم خورد که دیگر با مسطح کمک نخواهد کرد چون او درتهمت حضرت عایشه (ر) سهیم بود .

وَلِيَعْفُوا وَلِيَصْفَحُوا إِلَّا لِمَنْ يَحِبُّونَ إِنَّ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ

و باید کنند عفو و گذشت. آیا ندارید حب که کند مغفرت الله بشما. و الله است غفور

رَحِيمٌ ۲۲ إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لَعُنُوا

رحيم * يقيناً آناکه میکنند تهمت بر محصنات غافلات مؤمنات، لعنت

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۲۳ يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ

در دنیا و آخرت شدند و برای آنهاست عذاب عظيم * روزیکه دهد شهادت بر آنها

السِّنُّهُمُ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٤٤﴾ يَوْمَئِذٍ

لسانهای آنها و دستهای آنها و پاهای آنها بر آنچه بود اعمال آنها * روزیکه

يُوفِّيهِمُ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ ﴿٤٥﴾

کند ایفاء برایشان الله دین آنها را بحق و می فهمند که یقیناً الله اوست الحق المبين *

الْخَبِيثَاتُ لِلْخَبِيثِينَ وَالْخَبِيثُونَ لِلْخَبِيثَاتِ وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ

خبیثات اند برای خبیثان و خبیثان اند برای خبیثات. و پاکیزه گان اند برای پاکان^۱

(۱) الخبیثات للخبیثین... آمیزش مردم پلید با مردم پلید است و سخنان پلید از مردم پلید نشأت میکند.

وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ أُولَئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ

و پاکان اند برای پاکیزه گان. آنها اند مبراء از آنچه میگویند. برای آنهاست مغفرت

وَرِزْقٌ كَرِيمٌ^{۳۶} يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ

و رزق کریم * یا ای کسان با ایمان نشوید داخل بخانهها غیر از خانههای خود

حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَى أَهْلِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ

حتی گرفتید اجازه^۱ و کردید سلام بر اهل آن. اینست بهتر برایشما تا شما

(۱) خود را معرفی کردید (مأنوس ساختید) و اجازه گرفتید.

تَذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾ فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّى يُؤْذَنَ

شويد متذکر * واگر نیافتید آنجا احدی نشويد داخل آن حتی دهند اجازه

لَكُمْ وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ ارْجِعُوا فَارْجِعُوا هُوَ أَزْكى لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا

بشما. و اگر گویند بشما رجعت کنید پس رجعت کنید. آنست پاکتر برایشما. و الله بر آنچه

تَعْمَلُونَ عَلَيْهِمْ ﴿٢٨﴾ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ

میکنید عمل علیهم است * نیست بر شما گناه اگر شويد داخل بخانه های غیر

مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَاعٌ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُدْرُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٧٩﴾

مسکونه،^۱ آنجاست متاع برایشما. و الله دارد علم آنچه آشکار و آنچه پنهان میکنید *

قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَلِكَ

بگو برای مؤمنین بکنند پائین چشمان خود را و بکنند حفاظت فرجهای خود را. اینست

أَزْكَى لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٨٠﴾ وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ

پاکتر برایشان. یقیناً الله است خبیر آنچه میکنند صنع* و بگو برای مؤمنات بکنند پائین

(۱) عبادتگاه ها، مکاتب، دوائر حکومتی، تجارتخانه ها وغیره.

مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُدْرِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا

چشمان خود را و بکنند محافظت فرجهای خود را و نکنند آشکار زینت خود را إلا آنچه

ظَهَرَ مِنْهَا وَلِيُخْبِرُنَّ بِمُخْرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُدْرِينَ

ظاهر میباشد از آن و بیاندازند چادران خود را بر گریبان های خود و نکنند آشکار

زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ

زینت خود را إلا برای شوهران خود یا پدران خود یا پدران شوهران خود یا پسران خود

أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ

یا پسران شوهران خود یا برادران خود یا پسران برادران خود یا پسران خواهران خود

أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَمْلُوكَاتُ إِيْمَانِهِنَّ أَوِ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولَى الْإِرْبَةِ

یا نسوان خود یا آنچه است مالک دستهای آنها یا تابعین بغیر توان شهوانی

مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَى عَوْرَاتِ النِّسَاءِ

از جمله مردان یا اطفالی که نکرده اند ظهور بر عورات زنان^۱

(۱) واطفالیکه نشده اند آگاه از شرمگاه زنان

وَلَا يَضُرُّنَّ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ ۖ وَتُوبُوا

و نه زنند پاهاى خود را كه معلوم شود آنچه باشد مخفى از زينت آنها. و تائب شويد

إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا إِنَّهُ الْبُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ ﴿۳۱﴾ وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَىٰ

بسوى الله جميعاً، اى كسان مؤمن براى اينكه شويد كامياب * و كنيد نكاح مجردان

مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ ۖ إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ

خود را و مردمان صالح از غلامان خود و كنيزان خود. اگر باشند فقراء

يُغْنِيهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿۳۲﴾ وَلَيْسَتَعْفِيفٌ

میکنند غنی آنها را الله از فضل خود. و الله است واسع علیم * و باشند با عفت

الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّى يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَالَّذِينَ

آنانکه نمی یابند (خرج) نکاح حتی کند غنی آنها را الله از فضل خود. و آنانکه

يَبْتَغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ

میخواهند مکتوب، از آنانکه مالک است دستهای شما، بنویسید برایشان اگر علم دارید که در آنها

خَيْرًا وَأَتَوْهُم مِّن مَّالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ وَلَا تُكْرِهُوا فَتِيكُمُ

خیراست. ^۱ و بدهید برایشان از مال الله که داده بشما. و نکنید مجبور کنیزان خود را

عَلَى الْبِغَاءِ إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِّتَبْتَغُوا عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ

برفحاشی؛ اگر اراده دارند که محصن بمانند؛ که دریافت کنید جیفه^۲ حیات دنیا. و

مَنْ يُكْرِهُنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ الرَّاهِمِينَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۴۷﴾ وَلَقَدْ

هر که کند مجبور آنها را باز یقیناً الله است از بعد اجبار آنها غفور رحیم* و البتة

(۱) غلام یا کنیزیکه برای آزادی خود مکتوب یا موافقه نامه درخواست میکنند. (۲) جیفه: پوچ، کالبد، میان تهی، کاواک، گذری.

انزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُّبِينَاتٍ وَمَثَلًا مِّنَ الَّذِينَ خَلَوْا مِن قَبْلِكُمْ

نازل کردیم بر شما آیات مبین را و مثالی از آنانکه گذشتند از قبل شما

وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ^۴ اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِثْلُ نُورِهِ

و موعظه برای متقیان * الله است نور سماوات و زمین. مثال نور است

كَيْشُكْوَةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ^۵ الْيُصْبِأُ فِي زُجَاجَةٍ^۶ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا

به مثل طاقی، در آن است چراغی. آن چراغ است در شیشه. آن شیشه است مانند

كُوكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا

کوکب درخشان، شده افروخته از شجر مبارک زیتون نه شرقیه و نه

غَرْبِيَّةٍ لَّا يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُورٌ عَلَى نُورٍ ط

غریبه، نزدیک زیتونش شود روشن ولو نکرده تماس آنرا آتش. نور است بر نور.^۱

يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ ط وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ ط

میکند هدایت الله بنور خود هر کرا خواهد. و می زند الله مثالها برای مردم.

(۱) نور الله نور است که بر نور میتابد. (LASER) تراکم شعاع است، نوع آن سنگ را پارچه و نوع آن چشم را معالجه میتواند.

وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣٥﴾ فِي يَوْمٍ أُذِنَ لِلَّهِ أَنْ تَرْفَعَ وَيُذْكَرَ

و الله است بكل شیء علیم * در خانهائی اذن داده الله تا شود بلند برده و شود ذکر

فِيهَا اسْمُهُ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ﴿٣٦﴾ رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ

آنجا اسم او، گویند سبحان او را آنجا بفراق صبح و وصال شب * مردانیکه نکند غافل آنهارا

تِجَارَةً وَلَا بَيْعٌ عَنِ ذِكْرِ اللَّهِ وَاقَامِ الصَّلَاةِ وَآتَاءِ الزَّكَاةِ ﴿٣٧﴾

تجارت و نه بیع، از ذکر الله و قوام صلوات و دادن زکوت،

يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ^{۳۷} لِيَجْزِيَ اللَّهُ

دارندخوف روزیراکه شودمضطرب درآن قلبها و چشمها* تا دهد جزا آنها را الله

أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ

احسن آنچه عمل کردند و کند زیاد برایشان از فضل خود. والله دهد رزق هر کرا خواهد

بِغَيْرِ حِسَابٍ^{۳۸} وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيعَةٍ يَحْسَبُ

بغیر حساب* و کسان کافر، اعمال آنهاست مانند سراب دشت، میکند حساب

الظَّمَانُ مَاءٌ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَوَجَدَ اللَّهَ عِنْدَهُ

تشنه که آب است. حتی که رسد آنرا نمی یابد آنرا شیء و می یابد الله را نزدش،

فَوْقَهُ حِسَابُهُ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ^{۳۹} أَوْ كُذِّبَتْ فِي بَحْرِ

میشود ایفاء حسابش. و الله است سریع الحساب * یا مانند تاریکی ها در بحر

لَجِيٍّ يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ سَابُّ ظُلُمَاتٍ

عمیق، می پوشاند آنرا موجی بر فوق آن موجی بر فوق آن ابری. ظلمتهاست

بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ لَمْ يَكَدْ يَرَاهَا وَمَنْ لَمْ يَجْعَلْ

بعض آن فوق بعضی. گر کند خارج دستشرا نمیتواند ببیند آنرا. و هر کرا نساخته

اللَّهُ لَهُ نُورٌ أَفْبَالَهٗ مِنْ نُورِ ۴۰ ۴۱ الْمُرْتَابِ ۴۲ اللَّهُ يُسَبِّحُ لَهُ مَنْ فِي

الله برایش نور پس نیست برایش نوری * نمی بینی که الله را گوید سبحان به او هر که در

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالطَّيْرِ صَفَّتِ كُلُّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُ وَ

سماواتست و زمین و طیور با بال های کشاده. کل را بس معلوم است صلاتش و

تَسْبِيحًا ۶۳ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ۶۴ ﴿۴۱﴾ وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۶۵

تسبیح اش. و الله است علیم بر آنچه میکنند فعل * و از الله است پادشاهی آسمانها و زمین.

وَإِلَى اللَّهِ الْبَصِيرُ ۶۶ ﴿۴۲﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ سَكَابًا تَمْ يُولِّفُ بَيْنَهُمَا

و بسوی الله است مصیر * آیا نمی بینی که الله میراند ابر را باز می آمیزد بین آن

تَمْ يَجْعَلُهُ رُكَّامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ وَيُنزِلُ مِنْ

باز میسازد آنرا متراکم و می بینی باران میشود خارج از خالاش و میکند نازل از

السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ

آسمان مانند کوهائی، در آنست ژاله و میکند مصاب به آن هر کرا خواهد و باز میدارد آنرا

عَنْ مَنْ يَشَاءُ يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ^ط يُقَلِّبُ اللَّهُ

از هر که خواهد. نزدیک سناء برقش برد از بین بینائی را. * میکند منقلب الله

اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ^ط إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ^{٤٤} وَاللَّهُ خَلَقَ

لیل و نهار را. یقیناً در اینست عبرت برای دارندگان بصیرت * والله خلق کرد

كُلَّ دَابَّةٍ مِّنْ مَّاءٍ فَمِنْهُمْ مَّنْ يَّمْشِي عَلَى بَطْنِهِ وَمِنْهُمْ مَّنْ

كل جانوران را از آب. و از آنها اند که میروند بر بطن خود و از آنها اند که

يَّمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ يُخَلِّقُ اللَّهُ

میروند بر دو پا و از آنها اند که میروند بر چهار پا. میکند خلق الله

مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٥﴾ لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُّبِينَاتٍ

آنچه خواهد. یقیناً الله است بر كل شیء قدیر * یقیناً کردیم نازل آیات مبین را.

وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ^{٤٦} وَيَقُولُونَ آمَنَّا

و الله ميکند هدايت هر کرا خواهد بسوى صراط مستقيم * و ميگويند ايمان آورده ايم

يَا اللَّهُ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ^ط

به الله و به رسول و ميکنيم اطاعت باز ميگردانند پشت فريقه آنها از بعد اين.

وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ^{٤٧} وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ

و نيستند آنها از مؤمنين * و هرگاه دعوت شوند بسوى الله و رسولش تا کند حکم

يُنْهَمُ إِذَا فَرِقَ مِنْهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٤٨﴾ وَإِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ يَأْتُوا

بین آنها آنگاه فریقه آنها اعراض میکنند * و اگر باشد بطرف آنها حق می آیند

إِلَيْهِ مِنْ عَيْنٍ ﴿٤٩﴾ أَرَفِي ط قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَمِ ارْتَابُوا أَمْ يَخَافُونَ ع

نزد او فرمان بران. * آیا در قلبهای آنهاست مرض یا شك دارند یا دارند خوف

أَنْ يَحِيفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ ط بَلْ أُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٥٠﴾ إِنَّمَا ع

که کند نحیف الله آنها را و رسول او. بلکه آنها اند همان ظالمان * یقیناً

كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ

هست قول مردم مؤمن ؛ چون دعوت شوند بسوی الله و رسولش تا کند حکم بین آنها ؛

أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۵۱﴾ وَمَنْ يُطِيعِ

که میگویند "میشنویم و اطاعت میکنیم". و آنها اند همان رستگاران * و هر که کندی اطاعت

اللَّهِ وَرَسُولَهُ وَيَخْشَ اللَّهَ وَيَتَّقَهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿۵۲﴾

الله و رسول اورا و بترسد از الله و باشد با تقوا پس آنها هستند مردمان فائز *

وَأَقْسِمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لِيَبْلِغُنَّ أَهْلَهُمْ بِحَبْرٍ طَرِيْقٍ قُلْ

و میخورند قسم بالله بتأکید پیمانهای خود که اگر امر کنی آنها را می شوند خارج. بگو

لَا تُقْسِمُوا طَاعَةً مَّعْرُوفَةً إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿۵۳﴾ قُلْ

نخوريد قسم. اطاعت معروف بايد. يقيناً الله است خبير بر آنچه ميكنيد عمل * بگو

أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكُمْ مَآ حِمْلٌ

كنيد اطاعت بالله و كنيد اطاعت رسول را، و اگر گردانند پشت باز بر آنهاست آنچه مأمور شدند

وَعَلَيْكُمْ مَّا حُمِلْتُمْ وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا

و بر شماست آنچه مأمور شدید. و اگر کنید اطاعت او را میشوید هدایت. و نیست بر رسول الا

الْبَلَّغُ الْمُبِينُ ﴿۵۴﴾ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

ابلاغ مبین * وعده کرده الله بکسان با ایمان شما و با اعمال صالح

لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ

که میسازد خلیفه آنها را در زمین چنانکه ساخت خلیفه کسان از قبل آنها را

وَلِيُكِنِّنَ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلِيُبَدِّلَنَّهُم مِّنْ

و میکند برقرار برای آنها دین آنها را که برگزیده برایشان و میکند بدل برایشان از

بَعْدَ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يُعْبُدُونَ بِي شَيْءٍ وَمَنْ كَفَرَ

بعد خوف آنها امنی. کنند عبادت مرا نکنند شریک بمن چیزی. و هر که کفر کند

بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ^{۵۵} وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ

بعد از این پس آنها هستند مردم فاسق. * و کنید قائم صلوات را و بدهید زکوت را

وَاطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿۵۶﴾ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا

وکنید اطاعت رسول را تا بر شما شود رحم * نکن حساب آنانکه کفر کردند

مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَأْوَاهُمُ النَّارُ وَلِئْسَ الْبَصِيرُ ﴿۵۷﴾

عاجزکننده اند در زمین. و مأوای آنهاست آتش. و بس بد مصییرست *

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَيْسَ عَلَيْكُمْ مَلَكُوتُ إِيمَانِكُمْ وَالَّذِينَ

یا ای کسان با ایمان، بگیرند اجازه از شما کسانیکه مالک است دستهای شما و آنانکه

لَمْ يَلْغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِنْ قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ

نشده اند بالغ بشباب، از جمله شما، در سه زمان. از قبل نماز فجر

وَإِذَا تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهِيرَةِ وَمِنْ بَعْدِ صَلَاةِ

و حینکه میکشید لباس خود را در ظهر و از بعد نماز

العِشَاءِ ثَلَاثَ عَوْرَاتٍ لَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ

عشاء. سه عورات است برایشما. ^۱ نیست بر شما و نه بر آنها گناهی

(۱) زیردستان و اطفال در این سه وقت باید خلوت و پرده گیری شما را مراعت کنند.

بَعْدَ هُنَّ طَوَافُونَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ

بعد آن. طواف کنندگان بر شما باشند بعض شما بر بعض. چنین میکند بیان

اللَّهُ لَكُمْ آيَاتٍ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿۵۸﴾ وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمْ

الله برای شما آیات را. والله است علیم حکیم * و هرگاه بلوغ کنند اطفال شما

الْحُلُمَ فَلْيَسْتَأْذِنُوا كَمَا اسْتَأْذَنَ الَّذِينَ مِنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَلِكَ

بشباب باید گیرند اجازه چنانکه گرفتند اجازه کسان از قبل آنها. ^۱ چنین

(۱) بعد از بلوغ باید بیشتر مراعت خلوت همدیگر را داشته باشند.

يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ آيَاتِهِ ط وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿۵۹﴾ وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ

می‌کند بیان الله برایشما آیات خود را. و الله است علیم حکیم * و خمود نشینان از زنان،

الَّتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ

آنانکه نمی خواهند نکاح، پس نیست بر آنها گناه که بگذارند لباس خود را

غَيْرِ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ ط وَأَنْ يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَهُنَّ ط وَاللَّهُ سَمِيعٌ

بغیر نمایش دادن زینت خود. و اگر باشند عقیف بهتر است برایشان. و الله است سمیع

عَلَيْكُمْ ۶۰ لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرْجٌ وَلَا

علیم. * نیست بر کور حرج و نه بر لنگ حرج و نه

عَلَى الْمَرِيضِ حَرْجٌ وَلَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ

بر مریض حرج و نه بر خود شما که بخورید بخانه‌های خود یا خانه‌های

آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ

آبای خود یا خانه‌های مادران خود یا خانه‌های برادران خود یا خانه‌های خواهران خود یا خانه‌های

أَعْمَامِكُمْ أَوْ بُيُوتِ عَمَّتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ مَنَازِلِكُمْ أَوْ مَا

عموهای خود یا خانهای عمه های خود یا خانهای ماماهاى خود یا خانهای خاله های خود یا آن

مَلَائِكَتِكُمْ مَّفَاتِحًا، أَوْ صَدِيقِكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا جَمِيعًا

که مالک هستید کلید های آنرا یا با دوستان خود. نیست بر شما گناه که بخورید بجمعیت

أَوْ أَشْيَاءًا فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِّنْ عِنْدِ

یا تنهایی. وقتی داخل شوید بخانه ها بگوئید سلام بر همدیگر، تحیت از جانب

اللَّهُ مُبْرَكٌ طَبِيبٌ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٤١﴾

الله، مبارك و طيب. چنین میکند بیان الله برایشما آیات را تا کنید تعقل *

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلَى

یقیناً مؤمنان اند آنانکه دارند ایمان بالله و رسول او و هرگاه باشند باوی در

أَمْرٍ جَامِعٍ لَمْ يَذْهَبُوا حَتَّىٰ يَسْتَأْذِنُوهُ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ

امری جامع نمی روند حتی گیرند اجازه ازوی. یقیناً آنانکه میگیرند اجازه از تو

أُولَئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِذَا أُمِرُوا لِبَعْضِ

آنها اند کسانی که دارند ایمان بالله و رسول او. اگر خواهند اجازه از تو ببعض

شأنهم فَاذِنْ لِمَنْ شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ

احتیاج خود بده اجازه هر کرا خواهی از آنها و بخواه مغفرت برایشان از الله. یقیناً الله

غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۶۲﴾ لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا

غفور رحیم است * نسازید دعای رسول^۱ را بین خود مانند دعا بعضی شما بر بعضی.

(۱) دعا: درخواست، نام او را یاد کردن. دعای رسول مستجاب است - دعوت او فرض است - یاد از او باید شامل صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ باشد.

قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذٍ فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ

خوب علم دارد الله بر آنانکه میروند به خفت از شما پناه گزین. بکنند حذر آنانکه مخالف اند

عَنْ أَمْرَةٍ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۶۳ أَلَا إِنَّ اللَّهَ

از امر وی تا شوند مصاب فتنه یا شوند مصاب عذاب الیم* خبردار! از الله است

مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ وَيَوْمَ يُرْجَعُونَ

آنچه در آسمانهاست و زمین. خوب دارد علم آنچه هستید بر آن. و روزیکه شوند رجوع

إِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٤﴾

نزد او باز میدهد خبر آنها را بر آنچه عمل میکردند. و الله است بكل شیء علیم *